

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **O. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2005, č. j. 61 Az 205/2004 - 32,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2005, č. j. 61 Az 205/2004 – 32, kterým byl zamítnut návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Současně byla stěžovatelka označeným usnesením vyzvána, aby si ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení zvolila zástupce z řad advokátů.

Návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti byl obsažen v kasační stížnosti, kterou stěžovatelka brojila proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 7. 2005, č. j. 61 Az 205/2004 - 20, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 5. 11. 2004, č. j. OAM-3067/VL-07-19-2004. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). V této kasační stížnosti zejména namítala, že při projednávání žádosti o azyl došlo k pochybení správního orgánu, neboť nebyl zjištěn přesně a úplně skutkový stav věci, důkazy, které si správní orgán opatřil nebyly úplné a dále, že rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. podle stěžovatelky chybí logická vazba mezi rozhodnutím

a podkladem pro něj. Vydané rozhodnutí je tak podle stěžovatelky na základě porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu nezákonné. Stěžovatelka se dále dovolávala čl. 43 a čl. 53 Příručky postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků, vydané Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě. Na základě výše uvedených skutečností pak stěžovatelka požadovala, aby byl napadený rozsudek zrušen a vrácen k dalšímu řízení; rovněž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, osvobození od soudních poplatků, ustanovení tlumočnicka do ruského jazyka a ustanovení právního zástupce.

Krajský soud v Ostravě následně usnesením ze dne 7. 11. 2005, č. j. 61 Az 205/2004 – 32, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. V odůvodnění rozhodnutí vyložil, že navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Doplnil, že jedním z předpokladů pro to, aby byl účastníku řízení ustanoven zástupce z řad advokátů, je i to, že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, což však musí účastník prokázat. Uzavřel, že soud doručil za tím účelem stěžovatelce formulář, který si však stěžovatelka nevyzvedla, nereagovala na něj a neprokázala tak podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

V kasační stížnosti proti tomuto usnesení stěžovatelka uvádí, že při projednávání žádosti o azyl došlo k pochybení správního orgánu, neboť nebyl zjištěn přesně a úplně skutkový stav věci, důkazy, které si správní orgán opatřil nebyly úplné a dále, že rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. podle stěžovatelky chybí logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro něj; došlo tak porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu. Nově doplnila, že tvrzení soudu o tom, že obdržela výzvu k doručení formuláře o majetkových poměrech a nereagovala na ni, se nezakládá na pravdě. S odkazem na výše uvedené pak navrhla zrušení napadaného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení. Stejně tak požádala o odkladný účinek kasační stížnosti. Ke kasační stížnosti přiložila i potvrzení o majetkových poměrech.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Nejvyšší správní soud přezkoumával napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených stížnostními body (§ 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu žalobci, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, jak ostatně uvedl v odůvodnění svého usnesení již Krajský soud v Ostravě, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy, jestliže jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a takové opatření je potřebné k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci se soud před vydáním napadaného usnesení zabýval splněním první zákonné podmínky, neboť vyžadoval od stěžovatelky doklady potvrzující její osobní, majetkové a výdělkové poměry, aby mohl v souladu s § 36 odst. 3 s. ř. s. usoudit, zda jsou u stěžovatelky splněny předpoklady pro osvobození

od soudních poplatků. Tyto předpoklady měla stěžovatelka doložit vyplněným formulářem o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Stěžovatelka si však zásilku soudu, která obsahovala tento formulář - potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech - a výzvu, aby ve lhůtě 10ti dnů od jejího doručení založila do spisu toto vyplněné „potvrzení“, s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě, na poště nevyzvedla.

Ze spisu vyplývá, že krajský soud zaslal formulář - vyjádření o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech - na stěžovatelkou v kasační stížnosti uváděnou adresu (kam jí byl ostatně úspěšně doručen i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 7. 2005, č. j. 61 Az 205/2004 – 20), s výzvou, aby ve lhůtě 10ti dnů od doručení zaslala soudu zpět vyplněné vyjádření za účelem posouzení žádosti o ustanovení zástupce. Stejně tak ze soudního spisu vyplývá, že označený formulář byl na výše uvedenou adresu doručen dne 9. 8. 2005, avšak stěžovatelka nebyla na této adresa zastížena, a obálka s písemností tak byla uložena. Stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Z důvodu, že tak stěžovatelka neučinila, byla zásilka vrácena soudu zpět.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, může-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v odstavci 1 lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba předem písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl úředně ověřen.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložena písemnost (neurčená do vlastních rukou) vyzvednuta do tří dnů (což je případ předmětné zásilky), považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného tedy plyne, že za den doručení formuláře - vyjádření o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech stěžovatelce je třeba považovat třetí den od uložení, t. j. pátek dne 12. 8. 2005, tedy poslední den doby, stanovené k vyzvednutí takto uložené zásilky. Vyplněný formulář měl být zaslán zpět krajskému soudu do 10ti dnů od doručení zásilky, tedy nejpozději do pondělí 22. 8. 2005. Tak se však nestalo.

Lze tak shrnout, že protože stěžovatelka Krajskému soudu v Ostravě nepředložila ve stanovené lhůtě vyplněné potvrzení o majetkových, osobních a výtěžkových poměrech, a nedoložila tak, že nemá dostatečné prostředky, nutné pro osvobození od soudních poplatků, a neprokázala tudíž jednu ze zákonných podmínek pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. Proto byla její žádost zcela v souladu se zákonem zamítnuta. Na tom nemůže ničeho změnit ani to, že stěžovatelka potvrzení předložila současně s kasační stížností (dne 22. 11. 2005), neboť tuto povinnost nesplnila v soudem stanovené lhůtě. Uváděným námitkám porušení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu, jakož i údajné nedůvodnosti závěrů Krajského soudu v Ostravě stran doručení formuláře, které Nejvyšší

správní soud vyvrátil výše uvedenými poznatky zjištěnými ze spisu, tak Nejvyšší správní soud nepřisvědčil a kasační stížnost jako nedůvodnou dle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o projednávané kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., za použití § 120 téhož právního předpisu. Protože stěžovatelka neměla v řízení úspěch, žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady tohoto stádia řízení ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu